

feld Vatum Germanicorum principis, qui in
 sermone teutonico præfixo Laudibus vi-
 tæ rusticæ, Nostrum omnium Alemannia
 Poetarum Ducem pro merito suo nuncupa-
 vit. In eodem Daniel Georgius Morhofi-
 us Vatum Germaniæ, judice Menagio, ma-
 ximus, suavitatem concinnitatemque car-
 minis miram & vix imitabilem deprehendit,
 ita, ut ipsi superare interdum ipsum Ovi-
 dium, ac Virgilianam in eclogis suavita-
 tem unus exprimere videatur. Et alibi,
 Elegiacos (inquit) inter recentiores poëtas
 merito ornat primo loco Lotichius incom-
 parabiliter suavis Poëta, quem germanum
 omnibus exteris opponere possumus non
 negantibus ipsis Batavis neque Rapino. Cu-
 jus judicii non meminisse Baillerum in ope-
 re de poëtis miror, quod, judice Jo. Dry-
 denio Criticorum & Poetarum Angliæ
 præcellentissimo, Rex Galliæ poetarum
 Rapinus Aristarchus sit tam exactus, ut si
 vel maxime reliqui omnes deperderentur,
 damnum unus refarcire possit. Omitto
 nunc alia de Lotichio Grammaticorum
 a me observata judicia, quod Parrhasiano-
 rum Scriptor perperam tueatur, neminem
 rectius Grammaticis de Poetis existimare,
 licet ipsi non sint poëtæ. Quam sententiam
 alibi contundam & probatum dabo, non ni-

Opitz pag.
153. edit.
1690.

Morb. Po-
lyhist. l. 1.
c. 19. pag.
225.

Morb. Po-
lyhist. MSC.
cap. 118.

Rap. rest.
sur. la poët.
en partic. p.
206.

Dryden. in
his Apo-
logy for he-
roik poëtry
conf. re-
marks upon
poëtry by Sir
T. P. Blount
p. 186.

Parrhasia-
na T. I. p. 53.
edit. Amst.